

Από 1ης Ιουλίου και ως το τέλος του έτους η Γαλλία προεδρεύει του πεπρωμένου της Ευρώπης. Η χώρα μας έχει την τιμή αλλά και την ευθύνη να αντιπροσωπεύει τα 495 εκατομμύρια ανδρών και γυναικών που κατοικούν την ήπειρο αυτή και προσδοκούν από τους ηγέτες της θάρρος και καινοτομία.

Σήμερα και αύριο θα προεδρεύσει του άτυπου συμβουλίου Eco/Fin που θα πραγματοποιηθεί στη Νίκαια. Κατόπιν προσκλήσεώς μας οι υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών των «27», οι διοικητές των κεντρικών τραπεζών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων θα συναντηθούν για να αναλύσουν την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση της Ευρώπης.

Για πρώτη φορά μια γυναίκα θα προεδρεύσει των συζητήσεων. Η ευκαιρία αυτή με καθιστά ιδιαίτερα υπερήφανη και αποτελεί για μένα προσωπική πρόκληση, στην οποία σκοπεύω να ανταποκριθώ με αποφασιστικότητα. Αποτελεί απόδειξη της προόδου που έχει γίνει, αλλά και εκείνης που πρέπει ακόμη να σημειωθεί ώστε οι γυναίκες να έχουν τη θέση που τους αρμόζει στην οικοδόμηση του μέλλοντος της Ευρώπης.

Η συνάντηση αυτή πραγματοποιείται σε δύσκολη οικονομική συγκυρία. Εδώ και έναν χρόνο η Ευρώπη δέχεται ένα τριπλό εξωτερικό πλήγμα. Η χρηματοοικονομική κρίση, που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ, απορρύνθηκε τους μηχανισμούς χρηματοδότησης των οικονομιών μας. Η αύξηση της τιμής του πετρελαίου αυξάνει το κόστος των επιχειρήσεων και μειώνει την αγοραστική δύναμη των πολιτών μας. Τέλος, η μεγάλη άνοδος της ισοτιμίας του ευρώ επιδείνωσε τις συνθήκες ανταγωνιστικότητας των ευ-

Η κυρία Κριστίν Λαγκάρντ είναι υπουργός Οικονομίας, Βιομηχανίας και Απασχόλησης της Γαλλίας. Το άρθρο αυτό δόθηκε για δημοσίευση στην Ελλάδα αποκλειστικά στο «Βήμα» και δημοσιεύεται ταυτόχρονα στις εγκυρότερες εφημερίδες των 27 κρατών-μελών της ΕΕ.

Ο επίτροπος της ΕΕ για τις Χρηματοοικονομικές Υποθέσεις Χοακίν Αλμοούνια και η υπουργός Οικονομίας, Βιομηχανίας και Απασχόλησης της Γαλλίας Κριστίν Λαγκάρντ σε συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες.

Ενα χρηματοοικονομικό σχέδιο για την Ευρώπη

Της CHRISTINE LAGARDE

ρωπαϊκών επιχειρήσεων. Οι αντιξοότητες αυτές, σε συνδυασμό με την επιβράδυνση της παγκόσμιας ζήτησης, καθυστέρησαν σε σημαντικό βαθμό την ευρωπαϊκή ανάπτυξη. Το δεύτερο τρίμηνο, για πρώτη φορά από τη δημιουργία της, η ευρωζώνη κατέγραψε αρνητική ανάπτυξη κατά 0,2%, ενώ η ανάπτυξη στο σύνολο της ΕΕ μειώθηκε κατά 0,1%.

Απέναντι στα πλήγματα αυτά ερχομαι εμείς, οι ευρωπαίοι υπουργοί Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μπορέσουμε να βρούμε μια κοινή απάντηση. Οι 27 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες. Θα πρέπει να τις λάβουμε υπόψη μας. Για να αποδείξουμε όμως την προστιθέμενη αξία της Ευρώπης, πρέπει να βρούμε κοινές λύσεις απέναντι σε μια κατάσταση που επιβαρύνει το σύνολο

των οικονομιών μας. Υπό τις παρούσες συνθήκες κρίνω πολύ σημαντικό η Ευρώπη να αρνηθεί την ακινητοποίηση. Πρέπει να συνεχίσουμε την προσπάθεια που έχουμε ξεκινήσει στον τομέα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Σε αυτές οφείλει η Ευρώπη τα 14,3 εκατομμύρια θέσεων εργασίας που δημιουργήσε εδώ και πέντε χρόνια. Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του και να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη στο χρη-

Χωρίς σταθερό σύστημα, διαφανές και κοινό για όλους, η εμπιστοσύνη δεν μπορεί να επανέλθει

ματοοικονομικό σύστημα. Η κρίση των επισφαλών δανείων (subprimes) ανέδειξε τις συνέπειες μιας ιδιαίτερα απορρυθμισμένης οικονομίας, η οποία έχει χάσει το νόημα των ευθυνών της.

Στη γραμμή του «οδικού χάρτη» σχετικά με τη χρηματοοικονομική σταθερότητα, που υιοθετήθηκε τον Οκτώβριο του 2007, οφείλουμε να ενισχύσουμε τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων, να αυξήσουμε την επίβλεψη των οργανισμών αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, οι οποίοι παίζουν σημαντικό ρόλο στη σταθερότητα του συστήματος εφόσον δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και να διασφαλίσουμε ότι οι χρηματοοικονομικοί παράγοντες ελέγχουν περισσότερο τους κινδύνους.

Εκείνο που επιθυμώ είναι να δράσουμε έτσι ώστε η Ευρώπη να έχει

στη διάθεσή της ενισχυμένα εργαλεία ελέγχου, τα οποία θα διευκολύνουν στο μέλλον την πρόληψη νέων κρίσεων και την αντιμετώπιση της χρηματοοικονομικής αστάθειας. Είναι λοιπόν αναγκαία μια καλύτερα συντονισμένη παρακολούθηση του χρηματοοικονομικού τομέα στην Ευρώπη. Σκοπεύω να κάνω ό,τι είναι δυνατόν ώστε το σχέδιο αυτό να υλοποιηθεί το ταχύτερο. Χωρίς σταθερό σύστημα, διαφανές και κοινό για όλους, χωρίς κανόνες διαχείρισης που να δεσμεύουν τους χρηματοοικονομικούς παράγοντες, η εμπιστοσύνη δεν μπορεί να επανέλθει.

Οι όροι χρηματοδότησης των επιχειρήσεών μας πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ειδικής προσοχής. Οι επιχειρήσεις αντιπροσωπεύουν την εργασία εκατομμυρίων οικογενειών, το ήμισυ της ανάπτυξης και των θέσεων εργασίας στην Ευρώπη, ενώ συμμετέχουν με θεμελιώδη τρόπο στην ανάπτυξη και στην ακτινοβολία της ήπειρου μας. Είναι θέμα ζωτικής σημασίας να διαθέτουν τα μέσα για την ανάπτυξή τους χωρίς εμπόδια, καθώς και την απαραίτητη χρηματοδότηση ώστε να εξασφαλίζουν την ανάπτυξή τους. Θα προτείνω μεγαλύτερη κινητοποίηση των μέσων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Η προεδρία μας έχει στόχο την εξεύρεση ενός *consensus* ώστε η οικονομική και χρηματοοικονομική Ευρώπη να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα υπέρ της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Οι πολιτισμοί και οι ευαισθησίες μας διαφέρουν, είμαι όμως πεπεισμένη ότι πρέπει να δράσουμε από κοινού και να υλοποιήσουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές αν επιθυμούμε να ξαναβρούμε την οδό της ανάπτυξης. Αυτός είναι ο δρόμος που θα προτείνω στους ευρωπαίους συναδέλφους μου.

Οι συμπολίτες μας περιμένουν από τους ηγέτες τους συγκεκριμένες απαντήσεις που θα τους βοηθήσουν να υπερνικήσουν τις δυσκολίες τους. Δεν έχουμε το δικαίωμα να τους απογοητεύσουμε.

Τα κυβερνητικά σκάνδαλα είναι πολιτικό ζήτημα

Του ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΛΑΡΗ

Αρκούν τα σκάνδαλα για να πέσει μια κυβέρνηση; Είναι σοβαρό αντιπολιτευτικό έργο η ανάδειξη των σκανδάλων; Πείθονται οι πολίτες από τη σκανδαλολογία;

Εύλογα ερωτήματα που αφορούν τη μία πλευρά του φεγγαριού. Θα επιχειρήσω να προσεγγίσω την άλλη, την αθέατη. Θέτοντας ένα ερώτημα: Τι είναι άραγε το σκάνδαλο; Καρπός τάχα μιας ανήθικης συμπεριφοράς προσώπων ή αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που υλοποιεί μια κυβέρνηση;

Εάν κανείς απαντήσει καταφατικά και απολιτικά στο πρώτο σκέλος, τότε το πρόβλημα με την κυβέρνηση Καραμανλή θα ήταν εύκολο. Μεμονωμένες περιπτώσεις ηθικά ατάκτων χωρίς μεγάλο αντίκτυπο, εύκολα διαχειρίσιμες επικοινωνιακά. Η κατάφαση βέβαια στο δεύτερο σκέλος αναζητεί βάσιμη τεκμηρίωση και αυτήν θα επιχειρήσω.

Η ηγετική ομάδα της κυβέρνησης Καραμανλή είναι γνωστό ότι έχει ζηλώσει τη δόξα του «κινηματικού συντηρητισμού» που ηγείται του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος στις ΗΠΑ. Και αντιγράφει με συνέπεια την πολιτική φιλοσοφία, τις πολιτικές πρακτικές και την επικοινωνιακή στρατηγική τους. Όπως εύστοχα επισημαινει ο Paul Krugman, κινηματικός συντηρητισμός είναι «ένα δίκτυο ανθρώπων και οργανώσεων το οποίο επεκτείνεται πολύ πέρα από ό,τι κανονικά θεωρείται ότι αποτελεί την πολιτική ζωή. (...) Πολλοί άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να κάνουν καριέρα στα πλαίσια αυτού του δικτύου – και το πράττουν... – με την αίσθηση ότι η πολιτική τους νομιμοποιείται αν ανταμειφθεί, *ό,τι κι αν συμβεί*».

Πρόκειται για τον συνδυασμό δύο αντιλήψεων που δημιουργούν εκρηκτικό μείγμα. Η πρώτη είναι η αντίληψη για την πολιτική που θεμελιώνεται στο δόγμα «η εξουσία για την εξουσία». Η εξουσία όχι υπέρ των πολιτών, του δημόσιου συμφέροντος, της χώρας, αλλά αυτοσκοπός και αυταξία στην υπηρεσία των ημετέρων συμ-

φερόντων! Η δεύτερη, συνακόλουθη της πρώτης και φυσική της συνέπεια, εδράζεται στο δόγμα της «διοικησιακής αντίληψης για το κράτος». Το κράτος είμαστε εμείς, άρα και σιδηρότερο κρατικό δικό μας!

Σε τέτοιο έδαφος το πρώτο φυτό που θα ευδοκιμήσει είναι η αλαζονεία, η συμφυής περιφρόνηση των δημοκρατικών λειτουργιών, η αίσθηση ότι οι διαδικασίες υπάρχουν για να μας εξυπηρετούν και όταν αυτό δεν γίνεται, τόσο το χειρότερο γι' αυτές! Απαραίτητος αρωγός η αίσθηση του ακαταδίκου, η βεβαιότητα, η εξασφάλιση της ατιμωρησίας. Ρυθμίζεται κι αυτό!

Αντιλαμβάνεται έτσι καθένας ότι τα οικονομικά σκάνδαλα με πρωταγωνιστές μεγαλόπυργους (Βατοπαϊδίου, Παυλιδου, ομολόγων, κουμπάρων, καρτέλ, και λοιπά), τα πολιτικά σκάνδαλα (υποκλοπών, Πακιστανών, παραχάραξης του αποτελέσματος στην ψηφοφορία για το Σύνταγμα και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια και λοιπά), τα οικονομικά σκάνδαλα που αφορούν προσωπικά υπουργούς (Βουλγαράκη, Ρουσόπουλο), οι ωμές παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη

(απομάκρυνση Ζορμπά, ακύρωση του αυτοδιοικητικού), καθώς και η ανερευθρίαση τακτική συγκάλυψης, επιβεβαιώνουν ότι τα σκάνδαλα κάθε φύσης είναι η φυσική συνέπεια της πολιτικής φιλοσοφίας και αντίληψης, και των πολιτικών στρατηγικών και δράσεων που επέλεξε και εφαρμόζει η κυβέρνηση Καραμανλή. Επιβεβαιώνεται καθημερινά η διαπίστωση του Krugman ότι «πολλοί άνθρωποι κάνουν καριέρα και η πολιτική τους νομιμοποιείται ανταμειβεται *ό,τι κι αν συμβαίνει*», όπως περίτρανα απέδειξε με τη συνέντευξή του στη Θεσσαλονίκη ο κ. Πρωθυπουργός.

Εάν συνεπώς στην κρίσιμη αυτή φάση της πολιτικής συγκυρίας κάτι είναι χρήσιμο, αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο από τη διαπίστωση ότι τα πολιτικοοικονομικά σκάνδαλα που συνταράσσουν το κυβερνητικό στρατόπεδο δεν μετρούνται ως αποτήματα ηθικής, όπως επιχειρείται, αλλά αποτιμώνται – και έτσι πρέπει – ως αποτελέσματα της δεξιής πολιτικής νοοτροπίας και των εφαρμογών της υπέρ των ολίγων, που διέπουν την κυβέρνηση Καραμανλή.

Ο κ. Μ. Μπόλαρης είναι βουλευτής του ΠαΣοΚ Νομού Σερρών, εκπρόσωπος για θέματα Μακεδονίας - Θράκης.